

den Side af Samfundet, saa er det muligt, at det ikke er nogen absolut Velsignelse for disse Dele af Befolkningen at faa 8 Timers Arbejdsdagen indført. Men hvis det ærede Medlem tænkte paa Arbejderne, vilde jeg gerne sige det modsatte. Jeg tror, det er til Velsignelse for Arbejderne, at der skabes saadanne Arbejdsforhold i Danmark, baade med Hensyn til Arbejdstid og Betalingen derfor, at disse Mennesker overhovedet kan faa Tid til at leve deres Liv saaledes, at de kan faa noget ud af det baade med Hensyn til det, som skal forbruges, og med Hensyn til den Tid, der kan anvendes til at pleje andre Interesser. De Mennesker, som ser Velsignelsen for Samfundet deri, at visse Dele af Befolkningen maa lægge Ryg og Hænder og Arbejde til i saa mange Timer, som det er muligt at faa dem til det, medens andre nyder Velsignelsen, der kommer ud af det, de Mennesker har ikke nogen fuld Forstaaelse af, hvad Velsignelse er for Befolkningen i hele Landet, men ganske vist for visse Dele af Befolkningen i et Land. Jeg tror, at den ærede Ordfører for Venstre ser fuldkommen fejl, naar han mener, at 8 Timers Arbejdsdagen vil skade Arbejderne og Samfundet, og denne min Opfattelse er da ogsaa trængt dybt ind i mange Menneskers Sind, som ikke tilhører Arbejderklassen, i mange Menneskers Sind, som har beskæftiget sig alvorligt med Samfundsproblemerne, og som har forstaaet, at paa disse Omraader var der Samfundsproblemer, som man maatte beskæftige sig med. Men jeg skal indrømme, at det er sjældent at finde den Slags Folk i Danmark; Danmark staar langt tilbage i Henseende til Forstaaelse af disse Spørgsmaals Betydning for Samfundet som Helhed, langt tilbage for Forstaaelsen andre Steder. Hvis det ærede Medlem vil gøre sig den Ulejlighed at undersøge, hvorledes Folk i andre Lande ser paa disse Spørgsmaal, ikke Arbejderne, men andre Folk, som har beskæftiget sig med dem, Folk ved Universiteterne eller i Administrationen eller i Forretningsverdenen, vil han opdage, at Tonerne er ganske andre end dem, vi er vant til at høre i Danmark, naar der tales om disse Spørgsmaal, ganske anderledes end de Toner, det ærede Medlem i Dag lod høre i Tinget i Anledning af hans Formaningstale til Arbejderne. Jeg er ikke bange for at sige, at det forekommer mig, at man i Danmark er meget smaatskaaren med Hensyn til sin Vurdering af disse Spørgsmaal.

Det ærede Medlems Udtalelser om Tjenestemændene viste heller ikke nogen synderlig Forstaaelse af de Vanskeligheder, Tjenestemændene er ude for i de Tider, vi

lever i. Det ærede Medlem udtalte, at Tjenestemændene jo havde protesteret mod Nedsættelsen af Konjunkturtillæget, og at der havde været Tale om, at der skulde komme et Forslag om Forandringer i disse Forhold, men et saadant Forslag var ikke kommet frem, og det glædede det ærede Medlem sig over, idet han lod skinne igennem, at Tjenestemændene derved havde tilkendegivet, at de var tilfredse med de nuværende Tilstande. Jeg tror, det ærede Medlem tager fuldstændig fejl paa dette Omraade. Tjenestemændene har ingen særlig Grund til i Øjeblikket at fremsætte noget Forslag eller til i det hele at foretage sig noget, for de ved, at det ikke kan gennemføres. Jeg tror, at Tjenestemændene er Folk, som ser realistisk paa Tingene og siger: Hvad kan det nytte i Øjeblikket at fremkomme med Forslag, som ikke har nogen som helst Mulighed for at vinde Tilslutning indenfor Rigsdagens Flertalspartier? Men det maa ikke paa nogen som helst Maade — det føler jeg mig overbevist om — tages til Indtægt for, at Tjenestemændene er tilfredse med den ejendommelige Udvikling, deres Lønningsforhold er undergaaet; gennem en Konstatation af Pristallet og Prisudviklingen har man fundet, at deres Dyrtidstillæg skal forhøjes, men samtidig nedsætter man deres Konjunkturtillæg, saa at Resultatet alt i alt bliver en Nedsættelse af deres Lønning. Det forekommer mig at være ganske naturligt, at Tjenestemændene siger som saa: Det maa være galt, den officielle Beregning af, hvorledes Prisforholdene har udviklet sig, viser Stigning, men ikke desto mindre sætter man Lønningerne ned. Og jeg synes, at Tjenestemændene har Ret til at sige: Det er en mærkelig Udvikling, og vi takker ikke de politiske Partier, som haandhæver denne Udvikling; men vi ved jo ogsaa, at det kan ikke nytte at komme med noget nyt Forslag til Regeringen. Det ærede Medlem mener aabenbart ogsaa, at saadan bør det blive ved at gaa. Dyrtidstillægene udgør jo kun en meget ringe Del af Tjenestemændenes Løn og giver dem derfor kun en meget ringe Erstatning for den Forøgelse af Udgifterne, de faar gennem Prisstigningen; men det vil altsaa sige, at hvis Prisstigningen fortsættes — og det er der jo desværre Udsigt til —, saa kan Tjenestemændene forvente en ganske lille Stigning i Dyrtidstillæget, men en fortsat Nedsættelse af Konjunkturtillægene, saaledes at Prisstigningen stadig reducerer deres Indtægter. Jeg gentager: Jeg forstaaer godt, at Tjenestemændene ikke synes, dette stemmer med almindelig matematisk Ret-